

Ναυπάκτου Ιερόθεος: «Ή παπᾶς παπᾶς ἢ ζευγᾶς ζευγᾶς»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

• Του Σεβ. Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου

Στήν Βουλή πρόσφατα ὅταν συζητοῦσαν τό Νομοσχέδιο γιά τόν «πολιτικό γάμο τῶν ὁμοφυλοφίλων» καί τήν «τεκνοθεσία», ἀκούστηκε ἡ φράση «ἢ παπᾶς παπᾶς ἢ ζευγᾶς ζευγᾶς» ὡς ἀπάντηση πρὸς τήν Ἐκκλησία καί τούς ἐκφραστές της, μερικοί δέ δημοσιογράφοι τό θεώρησαν ὡς περιφρονητική ἀπάντηση στόν Ἀρχιεπίσκοπο, ὕστερα ἀπό τίς θέσεις πού διατυπώθηκαν ἀπό τήν Ἐκκλησία γιά τό θέμα αὐτό.

Ἡ προέλευση τῆς φράσης

Ὁ Τάκης Νατσούλης στό βιβλίο του «Λέξεις καί φράσεις παροιμιώδεις» γράφει γιά τήν προέλευση τῆς παροιμίας αὐτῆς.

«””Η παπᾶς παπᾶς ἢ ζευγᾶς ζευγᾶς”. Εἶναι καί αὐτή μιά ἔκφραση πού τήν ἀκοῦμε τακτικά καί ὁ πρῶτος πού τήν εἶπε κι ἔφθασε στήν ἐποχή μας, ἦταν ὁ Γέρος τοῦ Μοριᾶ, ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.

» Μία μέρα πού’ χαν ὀρίσει σύναξη, γιά νά πᾶνε νά κρατήσουν καρτέρι, σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες πού εἶχαν ὅτι θά περνοῦσαν ἀπό ἕνα χωριό Ἀρβανίτες, ἕνα ἀπό τά παλικάρια του ἀργοῦσε νά’ ρθει. Κι αὐτός ἦταν ἕνας παπᾶς, πού εἶχε παρατήσει τά τελετουργικά του καθήκοντα καί εἶχε ἀφιερωθεῖ στόν ἅγιο ἀγώνα τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς πατρίδας του ἀπό τούς ἀπίστους ἐχθρούς. Ἐκεῖ πού ἦταν ἔτοιμος νά δώσει ἐντολή στ’ ἀσκέρι νά ξεκινήσει, νάσου καί φάνηκε ἀπό μακριά νά’ ρχεται τρέχοντας ὁ παπα-Λευτέρης.

» Σ’ ἐρώτηση τοῦ Γέρου γιατί ἄργησε, αὐτός ἀπάντησε πώς, καθώς περνοῦσε ἀπό τό χωριό, εἶδε τή χήρα τοῦ κακομοίρη τοῦ Θανάση πού σκοτώθηκε, νά προσπαθεῖ νά ζευγαρώσει τό χωραφάκι της, ἀλλά τῆς ἦταν ἀδύνατο. “Τότε τή λυπήθηκα καί κάθησα νά τή βοηθήσω”.

» – ”Η παπᾶς παπᾶς ἢ ζευγᾶς ζευγᾶς θά εἶσαι, τοῦ εἶπε τότε ὁ Κολοκοτρώνης κι ἔδωσε ἐντολή νά ξεκινήσουν».

Ἐπομένως, αὐτή ἡ φράση ἔχει εἰδικό περιεχόμενο πού δέν εἶναι περιφρονητικό γιά τούς «παπάδες», πού στήν συγκεκριμένη περίπτωση ἀναφερόταν σέ ἕναν «παπᾶ-παλικάρι», ἔχει τήν ἔννοια τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀφιέρωσης τῶν «παπάδων» στόν ἀγώνα γιά τήν ἐλευθέρωση τῆς Πατρίδος καί στήν βοήθεια τοῦ λαοῦ.

Ἔτσι οἱ «παπάδες», κατά τήν διάρκεια τοῦ ἀγώνα ἦταν καί «παπάδες» καί «ἀγωνιστές-παλικάρια» καί μερικές φορές καί «ζευγάδες», βοηθώντας τόν λαό!!

Οἱ «παπάδες» ὡς «ζευγάδες» στήν ἐλευθερία τοῦ Ἑθνους

Εἶναι γνωστόν σέ ὅσους διαβάζουν ἱστορία ὅτι οἱ Κληρικοί ὅλων τῶν βαθμῶν βοήθησαν θυσιαστικά στόν ἀγώνα τῆς ἀπελευθέρωσης αὐτοῦ τοῦ τόπου, ἀπό τόν ὀθωμανικό ζυγό, γιά νά μποροῦν σήμερα μερικοί νά κυβερνοῦν καί νά βρίσκονται στό Κοινοβούλιο γιά νά ψηφίζουν!

Καί βεβαίως 400, καί σέ μερικά μέρη καί 500 χρόνια οἱ Κληρικοί κράτησαν ἀναμμένο τόν πόθο τῆς ἐλευθερίας στόν λαό, καθώς ἐπίσης διαφύλαξαν τήν πνευματική ἰδιοπροσωπεία τοῦ Γένους μας. Καί μόνον ἡ περίπτωση τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ νά ἀναφερθῇ δείχνει τό μέγεθος τῆς θυσίας καί τῆς προσφορᾶς.

Ἐπίσης, οἱ Κληρικοί καί μοναχοί ἔδωσαν τά πάντα γιά τήν συγκρότηση τοῦ νέου

Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅπως τό βλέπουμε στά ἀπομνημονεύματα τῶν ἀγωνιστῶν, κατά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, καί ἰδιαίτερα στόν Στρατηγό Μακρυγιάννη. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἔδειξε μέ πολλά βιβλία του, τό ὅτι ἡ Ἐκκλησία προσέφερε σχεδόν ὅλη τήν περιουσία της γιά τόν λαό, στήν πραγματικότητα τῆς ἀφήρεσαν οἱ κατά καιρούς πολιτικοί σχεδόν τό 96% τῆς περιουσίας της, σέ μερικές δέ περιπτώσεις χωρίς οὐσιαστικό ἀποτέλεσμα.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία προηγήθηκε τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους καί κάτι περισσότερο, ὁ Ἑλληνισμός «βαπτίσθηκε» στήν ὀρθόδοξη θεολογία καί ζωή καί δέν μπορεῖ νά «ξεβαπτισθῇ», ἀφοῦ ἡ ὀρθόδοξη διδασκαλία ἐκφράσθηκε μέσα ἀπό τούς ὅρους τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἡ ἑλληνική κοινωνία διαφέρει ἀπό τίς ἄλλες δυτικές κοινωνίες στίς ὁποῖες ὑπάρχουν ἄλλες θρησκευτικές καί χριστιανικές παραδόσεις.

Οἱ δικοί μας ὀρθόδοξοι «παπάδες», ὅπως ἔλεγε ὁ Στρατηγός Μακρυγιάννης, δέν εἶναι «οἱ καπουτσῖνοι» τῆς δύσεως, ἀλλά ἓνα σημαντικό κομμάτι τοῦ λαοῦ.

Οἱ «παπάδες» ὡς «ζευγάδες» στήν ἐπιστήμη, στόν πολιτισμό καί τήν κοινωνία

Ὅταν κανεῖς ρίζη μιά ματιά μέσα στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας καί στό ἔργο τό ὁποῖο ἐπιτελεῖται, θά διαπιστώσῃ ὅτι οἱ Κληρικοί ὅλων τῶν βαθμῶν, οἱ ἀποκαλούμενοι περιφρονητικῶς «παπάδες» βρίσκονται σέ ὅλες τίς διαστρωματώσεις τῆς κοινωνίας μέ οὐσιαστικό καί ἀποτελεσματικό ἔργο.

Ἔχουν σπουδάσει ἐκτός ἀπό τήν θεολογία καί ἄλλες ἐπιστῆμες, ἥτοι φιλοσοφία, θετικές ἐπιστῆμες, ψυχολογία, κοινωνιολογία, σέ Πανεπιστήμια τοῦ ἐσωτερικοῦ καί τοῦ ἐξωτερικοῦ, διδάσκουν σέ ἀνώτατες Σχολές καί γενικά κάνουν διάλογο τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας μέ τίς σύγχρονες ἐπιστῆμες καί καλλιεργοῦν τόν πολιτισμό.

Εἰδικότερα, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, πρὸς τόν ὁποῖον περιφρονητικῶς κατά τήν ἐρμηνεία μερικῶν δημοσιογράφων ἀπευθύνθηκε αὕτη ἡ φράση, ἐκτός ἀπό τήν θεολογική ἐπιστήμη ἔχει σπουδάσει φιλολογία καί ἀρχαιολογία καί ἔχει ἀσχοληθῇ ἰδιαίτερα μέ τόν πολιτισμό καί τίς τέχνες. Φυσικά, τό κοινωνικό του ἔργο ὡς Ἱεράρχου, εἶναι μεγάλων διαστάσεων, καί ἡ ἐπὶ 16 χρόνια ἀρχιεπισκοποκή του διακονία χαρακτηρίζεται ἀπό νηφαλιότητα, κοινωνική προσφορά καί εὐαισθησία.

Τελικά τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι θεολογικό, σωτηριολογικό, πολιτιστικό, ἀλλά καί ἐξασκεῖ καί κοινωνικό ἔργο, καλύπτοντας τά κενά τοῦ Κράτους! Ἀσχολεῖται μέ τήν ζωή τῆς πόλης, ἀφοῦ κατά τόν Πλάτωνα ἡ πολιτική εἶναι ἐπίθετο, ὡς ζωή τῆς

πόλης και όχι απλώς ουσιαστικό, όπως έκλαμβάνεται σήμερα.

Επομένως, η Έκκλησία άσκει και μεγάλο πολιτιστικό και κοινωνικό έργο και δεν μπορεί να υποβαθμισθί σε μία κοινωνική όργάνωση, σε ένα απλό πολιτιστικό Σωματείο, αν και πολλές φορές την θεωρούν και κατώτερη από μία συνδικαλιστική Όργάνωση, αφού δεν ακούγεται, ούτε υπολογίζεται όπως οι «συνδικαλιστικές ενώσεις»!

Παρά ταύτα η Έκκλησία μέ την προσφορά της, και οι «παπάδες» ως «ζευγάδες» της κοινωνίας καλύπτουν τά κενά και τά έλλείμματα του Κράτους στον Φιλανθρωπικό τομέα. Αν οι Κληρικοί σταματούσαν να είναι και «ζευγάδες», τότε θά κατέρρεε τό λεγόμενο «Κοινωνικό Κράτος».

Οι πολιτικοί άρχοντες και η έκκλησιαστική ζωή

Μέσα σε μία εύνομούμενη πολιτεία ό λαός ψηφίζει τούς άρχοντες προκειμένου να ασχολούνται μέ τά πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα. Η άρμοδιότητά τους είναι να φροντίζουν για την εύνομούμενη πολιτεία και την συγκρότηση της κοινωνίας.

Στην Ελλάδα οι Βουλευτές πού ψηφίζουν στό Κοινοβούλιο είναι μέλη της Έκκλησίας, εκφράζουν και πρέπει να εκφράζουν τούς ψηφοφόρους τους πού είναι κατά βάση Ορθόδοξοι Χριστιανοί, χωρίς να παραθεωρούν τά δίκαια αιτήματα των μειονοτήτων.

Επίσης, οι Βουλευτές, προκειμένου να εκλεγούν συνήθως λαμβάνουν την «εύχή» των κατά τόπους Έπισκόπων, και των Ιερέων, έκκλησιάζονται «έπιδεικτικώς» στους Ιερούς Ναούς, συνήθως απαγγέλλουν τό «Πιστεύω» ή τό «Πάτερ ήμών», κατά την διάρκεια της θείας Λειτουργίας, συμμετέχουν σε περίοπτη θέση στις λιτανείες στις όποιες παρευρίσκονται χιλιάδες Χριστιανοί, και γενικά θέλουν να έχουν σχέση μέ την Έκκλησία, κατά βάση για ιδιοτελείς σκοπούς.

Τό ίδιο κάνουν και οι και κατά καιρούς Πρωθυπουργοί, ύπουργοί και άρχηγοί των Κομμάτων κατά τίς περιοδείες τους στις Έπαρχίες, οι όποιοι θέλουν να φωτογραφίζονται όταν ανάβουν κεριά στις εικόνες, όταν έπισκέπτονται τούς Ναούς ή τούς Μητροπολίτες ή τόν Αρχιεπίσκοπο στά Γραφεία τους, διότι καταλαβαίνουν την έπιρροή της Έκκλησίας στον λαό.

Επίσης, στην αρχή της Κοινοβουλευτικής περιόδου και στην αρχή κάθε έτους των έργων της Βουλής γίνεται άγιασμός στην Βουλή από τόν Αρχιεπίσκοπο και τά Μέλη της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, τούς όποιους υποδέχονται μέ σεβασμό! Βεβαίως στό Κοινοβούλιο ψηφίζονται νόμοι για διάφορα κοινωνικά ζητήματα αφού κανένα Κράτος δεν μπορεί να είναι απολύτως «Χριστιανικό», αλλά οι βουλευτές

είναι κατά βάση Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, καί θέλουν αὐτό νά τό ἐκδηλώνουν ποικιλοτρόπως.

Ἐπομένως, οἱ διάφοροι προσβλητικοί λόγοι γιά τήν Ἐκκλησία καί τούς ἐκπροσώπους της, σάν καί αὐτόν πού ἀκούστηκε ἐπισήμως στήν Βουλή, ἡ ὁποία Ἐκκλησία ἀγαπᾷ τούς πάντες καί ἔχει μιά δυνατή παράδοση καί ζωή, δέν περιποιεῖ τιμή σέ αὐτούς πού τούς χρησιμοποιοῦν, ὅταν ἀναφέρονται πρός τήν Ἐκκλησία, τούς Κληρικούς, ἀλλά καί πρός τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο, ὁ ὁποῖος συμπεριφέρεται εὐγενικά σέ ὅλους καί τούς ἀποδέχεται χωρίς διακρίσεις.

Τά θέματα πού ἀναφέρονται στήν Ἐκκλησία καί στούς Κληρικούς της, ἰδιαίτερα στόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο, ἀντιμετωπίζονται μέ σοβαρότητα καί ὄχι μέ διαζευτικούς συνδέσμους σάν καί αὐτόν πού ἀναφέρεται στήν ἐπικεφαλίδα τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ.

Τό μόνο πού μέ παρηγορεῖ εἶναι ὅτι ἐνδεχομένως αὕτη ἡ φράση λέχτηκε σέ μιά ἀτυχή στιγμή ὑπερέντασης πού νομίζω σέ μιά ἄλλη στιγμή αὐτοσυνειδησίας καί αὐτοκριτικῆς θά ἀναθεωρηθῇ στήν πράξη.

[Διαβάστε ἐπίσης: «Ὅσοι ψήφισαν, ἀναλαμβάνουν μεγάλη ευθύνη ἐναντι Λαοῦ καί Θεοῦ» - Ο Ναυπάκτου Ιερόθεος στο ore.gr για το νομοσχέδιο γάμου ομοφυλοφίλων](#)